

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 6. juli 2020
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Lasse Lykke Gregersen
Sagsnr.: 2020-0030-4329
Dok.: 1520275

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1429 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 8. juni 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/ Jacob Guldborg Rasmussen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1429 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren give eksempler fra Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, om at loven skulle være en reel reform af selve indsatsen imod ungdomskriminalitet og ikke blot en ændring af, hvem der behandler den unges sag inden en egentlig sanktion?”

Svar:

Lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet en del af ”Aftale om reform af indsatsen mod ungdomskriminalitet – Alle handlinger har konsekvenser”, som blev indgået den 29. juni 2018 mellem den daværende VLAK-regering, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet. Aftalen indeholder i alt 24 initiativer fordelt på fem fokusområder, der tilsammen skal sikre, at indsatsen mod ungdomskriminalitet styrkes markant på flere fronter. Ud over vedtagelsen af lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indebar reformen ændringer af lov om social service, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og lov om socialtilsyn.

Med lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet blev der oprettet et Ungdomskriminalitetsnævn, som behandler sager vedrørende børn og unge i alderen 10 til 17 år, som er mistænkt eller dømt for alvorlig kriminalitet, og der er fastsat skarpe frister for nævnets og retssystemets behandling af sagerne, som skal sikre, at sagerne fremmes med den fornødne hurtighed. Nævnet har ikke fået en helt ny værktøjskasse med sociale foranstaltninger for børn og unge, men indsatsen er blevet løftet og fokuseret gennem skræddersyede og længerevarende indsatser på grundlag af den eksisterende sociale værktøjskasse, hvor barnets eller den unges udvikling følges tæt, og der skal være en hurtig reaktion, hvis barnet eller den unge igen kommer på afveje.

Ungdomskriminalitetsnævnet kan fastsætte en straksreaktion af opdragende og genoprettende karakter. Nævnet kan endvidere fastsætte et skræddersyet forbedringsforløb for barnet eller den unge af op til to års varighed med henblik på at få bragt barnet eller den unge ud af kriminalitet. I særlige tilfælde kan der for de 10-14-årige fastsættes et forbedringsforløb på op til fire år. Nævnets afgørelser er bindende for kommunerne, som dermed forpligtes til at iværksætte og gennemføre de indsatser, som nævnet træffer afgørelse om. Nævnet har i den forbindelse mulighed for at pålægge kommunerne at gennemføre afgørelserne inden for en nærmere angivet tidsfrist.

Med loven blev der samtidig oprettet en ungekriminalforsorg, der skal sikre en effektiv, tæt og ensartet opfølgning på Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelser i samarbejde med den unges opholdskommune.

Herudover er der på Justitsministeriets område som led i reformen udarbejdet en ny og fælles ramme for SSP-samarbejdet, der skal være med til at strømline og styrke den lokale forebyggelse af kriminalitet blandt børn og unge. Endelig er der etableret særlige forebyggelsesenheder i samtlige politikredse bestående af medarbejdere med politifaglig eller socialfaglig baggrund, der skal være centrale elementer i den samlede forebyggende indsats mod ungdomskriminalitet.